

DŁAWIĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *f con* by się dławiała.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. dłabić.

Tłoczyć się, cisnąć się, gnieść się z powodu braku miejsca (1) :

Przen: O wodzie: Abowiém iákoby równa dziurá byłá ták v miąłzłze⁸⁰ iáko v cienkiégo kónca/
tedy by lye wodá dławiała w ónym żłobie [*w staw wpuszczonym*] *Strum H.*

Formacja pochodna: oddławić się, udławić się, zadławić się.

Cf DAWIĆ SIĘ